

Σ. ΑΡΓΥΡΟΣ: Ναι, κ. Πρόεδρε. Είναι σαφές ότι μέχρι τώρα, μέχρι αυτή τη στιγμή ο κ. Σπαθής το έβαλε πάρα πολύ σωστά. Η συζήτηση περιστρέφεται μπλεγμένα κάπως, αλλά είναι απόλυτα σωστό μεταξύ δύο (2) παραμέτρων που αφορούν τον υποψήφιο. Η μία παράμετρος είναι η αξιολόγηση του έργου του και η δεύτερη παράμετρος είναι ένας τεράστιος προβληματισμός που έχει υπάρξει μεταξύ των Εκλεκτόρων, λόγω συγκεκριμένων ενεργειών του υποψηφίου.

Θέλω να ρωτήσω την άποψη της Επιτροπής σε κάτι το οποίο πραγματικά είναι αυτό που το θεωρώ, αν θέλετε, την κορωνίδα των λάθος κινήσεων του υποψηφίου και αυτό βεβαίως δεν είναι τίποτε άλλο παρά η υποβολή μήνυσης απέναντι στην και Κυριάκη σαν Πρόεδρο της Σχολής και στην και Ραζακιά σαν Γραμματέα της Σχολής.

Έχω το έγγραφο της μήνυσης του κ. Λαζόπουλου στα χέρια μου και θέλω να διαβάσω το εξής σημείο, που εμένα το έχω βρει πραγματικά συγκλονιστικό. Καταθέτει όλα τα τεκταινόμενα, κατά την άποψη του, σε διάφορες διαδικασίες της εκλογής της προηγούμενης και καταλήγει με το εξής: «*Επειδή από όλα αυτά αποδεικνύεται αδιαμφισβήτητα ότι καταρτίστηκαν ψευδή Πρακτικά και τέθηκαν σε κυκλοφορία, εν πλήρῃ γνώση και πρόθεση των δύο (2) μηνυομένων...*» που ουσιαστικά τις καταγγέλλει για ενέργειες από πρόθεση, κύριοι συνάδελφοι, «...επειδή οι δύο (2) μηνυόμενες με τη συμπεριφορά τους παραβίασαν το νόμο και τις διατάξεις και τα λοιπά, ζητάω και δηλώνω...»...

Και αναφέρει και μάρτυρες. Δεν θα διαβάσω τα ονόματα των μαρτύρων. Άλλα αυτό, κύριοι συνάδελφοι, είναι συγκλονιστικό κατά την άποψη μου και θέλω την άποψη και της Επιτροπής, αν αυτό μπορεί να τεθεί. Δεν είναι εδώ ο φίλος μας ο κ. Αϋφαντής, στο ευρύτερο καλάθι που διευρύνουμε - διευρύνουμε και λέμε εντάξει. Άμα το κάνουμε πάρα πολύ μεγάλο καλάθι, στο ηθικό κομμάτι χωράνε οι πάντες. Και πραγματικά θα ήθελα να έχω την άποψη της Επιτροπή γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα.

Χ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κοιτάξτε! Ακούστηκε και πιο πριν. Εγώ νομίζω ότι δεν πρέπει να βάλουμε τους Εισαγγελείς και οποιοδήποτε άλλο μη ακαδημαϊκό Οργανό στις διαδικασίες κρίσεων στο Πανεπιστήμιο. Αυτή είναι η τοποθέτησή

Σ. ΑΡΓΥΡΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι αναμφίβολα μία πάρα πολύ δύσκολη διαδικασία. Μία πάρα πολύ δύσκολη κρίση. Πραγματικά, πολύ προσεκτικά προσπάθησα να παρακολουθήσω τα σκεπτικά όλων των συναδέλφων, ξεκινώντας βασικά από την Εισηγητική Επιτροπή. Εν συνεχεία τους συναδέλφους, οι οποίοι έκαναν κάποιες τοποθετήσεις μέσω των ερωτήσεων τους. Όσους, νομίζω, δεν ξέρω αν ξεκίνησε ο κ. Δαφαλιάς. Τον κ. Δαφαλιά τον άκουσα στην πλήρη τοποθέτησή του και βεβαίως και τους υπόλοιπους που ακολούθησαν.

Όπως είπα και προηγουμένως και αναφέρθηκε και από άλλους είναι μία συζήτηση η οποία είναι εξαιρετικά δύσκολη, δεδομένου ότι είναι από τις λίγες φορές, οφείλω να ομολογήσω, ίσως από τις ελάχιστες, όπου ο ηθικός παράγοντας, ο οποίος προέρχεται κατά βάση από ενέργειες του υποψηφίου, είναι τόσο έντονα μέσα στη διαδικασία. Κατά την άποψη μου έχει κυρίαρχο ρόλο. Είναι οι ενέργειες οι οποίες έχει προβεί ο υποψήφιος είναι ενέργειες, οι οποίες θα μπορούσαν στιγμιαία να χαρακτηριστούν σαν αυθόρμητες ενέργειες. Άλλα δυστυχώς το αυθόρμητο, αν είναι επαναλαμβανόμενο, δεν νομίζω τελικά ότι μπορεί να πει κανένας ότι είναι ενέργειες εν βρασμώ ψυχής.

Προσωπικά έχω κάνει αρκετές τέτοιες. Προσωπικά, σε διάφορες συνεδριάσεις, έχω φτάσει σε σημείο να ανταλλάξω πολύ έντονες και βαριές κουβέντες με συναδέλφους. Άλλα ήταν κάτι το οποίο αμέσως μετά το καταλαβαίναμε άπαντες και τα προβλήματα αίροντο.

Αυτή τη στιγμή έχουμε να κάνουμε με έναν άνθρωπο ο οποίος δια των ενεργειών του έδειχνε ότι είχε συγκεκριμένη στρατηγική και αυτό αφορά το διάστημα το οποίο ακολούθησε την προηγούμενη εκλογή που ήταν υποψήφιος και έφτασε μέχρι το σημείο όπου σχετικά πρόσφατα με την παρούσα διαδικασία και με ότι ακούστηκε σχετικά με αυτό. Τι θέλω να πω με αυτό; Θέλω να πω ότι δεν είναι σωστό, για τον αντικειμενικό τουλάχιστον κριτή και τον άνθρωπο που βλέπει αντικειμενικά τα πράγματα, να θεωρεί ότι ο κ. Λαζόπουλος δεν τα σκεφτόταν καλά και αμολούσε τις παρόλες.

Και δεν είναι, γιατί ουσιαστικά δεν μπορεί ο κ. Λαζόπουλος να έχει συστηματική τακτική οποτεδήποτε παρευρισκόταν σε Εκλεκτορικό Σώμα, το οποίο, είτε έκανε εκλογή, είτε ήταν για ορισμό Εισηγητικής Επιτροπής, να

μπαίνει και συστηματικά να μιλάει με τον τρόπο τον οποίο ακούσαμε και είναι καταγεγραμμένα και στα κείμενα που κατέθεσε η Εισηγητική Επιτροπή προς την Πρόεδρο του Τμήματος.

Ήταν ενέργειες, επαναλαμβάνω, οι οποίες ήταν τελείως συγκεκριμένες. Προσωπικά εάν ήμουν στη θέση της Προέδρου, ειλικρινά, δεν ξέρω πως θα αντιδρούσα σε αυτά τα πράγματα. Υπάρχει η άμεση αντίδραση και υπάρχει και η αντίδραση που μπορούσε να σκεφτεί κανένας, προκειμένου να προασπίσει το όνομα του, να τρέξει στα δικαστήρια. Η Πρόεδρος δεν έπραξε ούτε το ένα, ούτε το άλλο. Προσπαθούσε με ηρεμία να αγνοήσει τις συμπεριφορές του κ. Λαζόπουλου.

Αυτό το πράγμα επιτάθηκε κατά τη διάρκεια του χρόνου που υπήρχε Ε.Δ.Ε., για να φτάσουμε μετά την ολοκλήρωση της Ε.Δ.Ε., η οποία Ε.Δ.Ε., όπου υπήρξα και παραβρέθηκα σαν μάρτυρας και κατέθεσα ενόρκως, κατέληξε σε πολύ - πολύ οριστικά συμπεράσματα, για την μη ευθύνη τόσο της Προέδρου όσο και της Γραμματέας. Πιστέψτε με! Τα πρακτικά τα έχει εδώ η κα Κυριάκη. Είναι πέρα από πάση αμφιβολία, ότι δεν υπάρχει καμία ευθύνη. Ούτε της Προέδρου, ούτε της Γραμματέως. Και τέσσερις (4) μέρες μετά από αυτή, ο κ. Λαζόπουλος πηγαίνει και καταθέτει μήνυση εναντίον της Προέδρου και εναντίον της Γραμματέως. Προσοχή! Για παραποίηση με πρόθεση. Η με πρόθεση παραποίηση συνάδελφοι είναι κακούργημα. Το κακούργημα σημαίνει ότι αν αυτοί οι άνθρωποι καταδικαστούν, δεν θα πάρουν ούτε ούνταξη.

Εάν, λοιπόν, αυτό το πράγμα μπορούμε να το δούμε ότι: «Ξέρεις κάτι; Κάπως βρε παιδί μου ο άνθρωπος τι να κάνει; Είχε κάποιο ψυχικό αναβρασμό. Κάπως έβραζε μέσα του. Το έκανε.». Είναι σαν να μου λες ότι έβραζε, το έκανε, πήρε ένα πιστόλι, τις καθάρισε και τις δύο και έρχεται τώρα εδώ ζητάει συγνώμη, τον συγχωρούμε και πάμε παραπέρα. Κάτι τέτοιο είναι σα να μου λέτε. Αυτό βασικά μου λέτε. «Να πάρουμε..., τι έκανε ο άνθρωπος τώρα; Τι να κάνουμε; Τον συγχωρούμε και τα λοιπά.».

Αυτό το πράγμα, συνάδελφοι, είναι κυρίαρχο. Εγώ προσωπικά απέναντι στον συνάδελφο θα είχα όλη την κατανόηση, η οποία αναφέρεται ότι

προασπίζει τα συμφέροντα του και το ένα και το άλλο, εάν και εφόσον πραγματικά ήταν ένας άνθρωπος ο οποίος είχε το σχετικό μέτρο.

Και να πω και κάτι ακόμα, συνάδελφοι, αναφορικά με τη μήνυση και με όλη αυτή την έξαρση Λαζόπουλου, όσον αφορά την προηγούμενη κρίση. Για τους μη γνωρίζοντες στην προηγούμενη κρίση ο κ. Λαζόπουλος έλαβε τέσσερις (4) ψήφους. Ποτέ δεν τέθηκε το ερώτημα αν οι διαδικασίες θα ήταν διαφορετικές, ότι θα έβγαινε ο Λαζόπουλος και δεν θα έβγαινε ο Γιαννακόπουλος. Ποτέ. Από κανέναν. Ότι ο κ. Λαζόπουλος δεν είχε καμία τύχη να εκλεγεί ήταν απολύτως σαφές. Τέσσερις (4) ψήφους. Το όλο θέμα, το οποίο διακινήθηκε από συγκεκριμένους συναδέλφους μέσα από τον Τομέα Μηχανικής, είναι ένα τεράστιο «όχι» στον κ. Γιαννακόπουλο. Όχι στην εκλογή του Λαζόπουλου.

Κατά συνέπεια δεν κατανοώ, πώς ο κ. Λαζόπουλος ερμήνευε ότι η Πρόεδρος και η Γραμματέας λέγοντας ότι η κρίση είναι η τρίτη και επομένως θα μετρήσει η σχετική πλειοψηφία, τον βλάπτουν ουσιαστικά. Είτε σχετική, είτε απόλυτη, οτιδήποτε να μετρούσε, ο κ. Λαζόπουλος δεν εκλεγόταν.

Και η όλη εμπλοκή του κ. Λαζόπουλου εμένα μου δημιουργεί πάρα πολλά ερωτηματικά, αν είναι από μόνη της ή είναι κάτι ευρύτερο. Δεν ξέρω καθόλου. Άλλα ουσιαστικά δεν μπορώ να ερμηνεύσω αυτή τη στιγμή αυτόν τον άνθρωπο να κάνει όλα αυτά τα πράγματα, όταν ο ίδιος αντικειμενικά, επαναλαμβάνω, δεν εκλέγετο. Και αυτή τη στιγμή σύρει στα δικαστήρια δύο (2) ανθρώπους, γιατί έτσι θέλει. Και λυπάμαι πολύ κ. Δαφαλιά, αλλά δεν σβήνουν αυτά τα πράγματα. Δεν αγνοούνται εύκολα. Θέλω να το τονίσω αυτό.

Εσείς είστε ένας πάρα πολύ σοβαρός επιστήμονας και καταλαβαίνω πάρα πολύ καλά και όλο το σκεπτικό σας, αλλά αυτά τα πράγματα, τα πράγματα ήθους, είναι από τις σημαντικές παραμέτρους ενός ανθρώπου ο οποίος πάει να γίνει Καθηγητής. Δεν γίνεσαι Καθηγητής. Δεν βγάζουμε αυτή τη στιγμή ένα Λέκτορα που θα φτιάξει ο χαρακτήρας του στο μέλλον. Βγάζεις τον άνθρωπο ο οποίος βρίσκεται στην ανώτερη βαθμίδα και ο οποίος υποτίθεται ότι θα έχει ένα πιο καθοριστικό ρόλο μέσα στο χώρο.

Επομένως, εδώ, το θέμα του χαρακτήρα, το θέμα της συμπεριφοράς, αυτά τα θέματα είναι πολύ πιο κυρίαρχα, κατά την άποψη μου, από το

μέτρημα με τη μεζούρα. Κατά πόσο έχει σαράντα δύο (42) ή σαράντα τρεις (43) εργασίες, κατά πόσο έχει τόσες αναφορές και αν αυτές φτάνουν ή δεν φτάνουν. Αυτό το πράγμα για μένα είναι τελείως σαφές.

Ήμουν μέλος ενός Εκλεκτορικού Σώματος και ήταν παρόν και ο κ. Λαζόπουλος, πριν από μια εβδομάδα που κάναμε εδώ, για μία εκλογή στη βαθμίδα Αναπληρωτή, όπου εκλέξαμε έναν εξαιρετικό νέο συνάδελφο και εν κατακλείδι, συνάδελφοι, έθεσα τις τέσσερις (4) παραμέτρους, οι οποίες πρέπει κανένας να έχει, προκειμένου να αποφανθεί αν κάποιος σου κάνει ή δεν σου κάνει. Και θα τις επαναλάβω εδώ μεταξύ μας.

Κατ' εμένα η πρώτη παράμετρος είναι το ήθος. Όσο και αν θέλουμε αυτό στη συγκεκριμένη φάση κάποιοι συνάδελφοι να το αγνοήσουν ή να το υποβαθμίσουν. Το ήθος είναι αυτό το οποίο προσδιορίζει και αν θέλουμε να υπάρχει Πανεπιστήμιο πρέπει να προσδιορίζει αυτόν το χώρο. Δεν είμαστε η αγορά. Είμαστε το Πανεπιστήμιο και αγωνιζόμαστε να είμαστε Πανεπιστήμιο και να μην είμαστε αγορά. Κατά συνέπεια το ήθος είναι το υπ' αριθμόν ένα. Στέκεται εκεί πάνω.

Το δεύτερο που βάζω είναι η ερευνητική δραστηριότητα. Βεβαίως. Είναι παράμετρος Πανεπιστημίου η ερευνητική δραστηριότητα.

Το τρίτο που βάζω είναι η επιδόσεις του υποψηφίου ή των υποψηφίων σαν Δάσκαλοι.

Και το τέταρτο που βάζω είναι η συνεργασιμότητα, γιατί εγώ μπορώ να δεχτώ ότι υπάρχουν άνθρωποι που έχουν τα τρία (3) εξαιρετικά και δεν γουστάρουν ρε παιδί μου, θέλουν να κάθονται μόνοι τους, να κάνουν τη δουλειά τους εκεί. Εγώ τους δέχομαι αυτούς. Άλλα πραγματικά τα άλλα τρία (3) είναι κυρίαρχα. Και εδώ πραγματικά και λυπάμαι που θα το πω, βλέπω ότι το υπ' αριθμόν ένα αρχίζουμε και τεντώνουμε, ανοίγουμε, κάνουμε, ράνουμε, δημιουργούμε και διάφορες θεωρίες.

Συγγνώμη, κ. Ανδριανόπουλε, αλλά δεν συμφωνώ ότι η ηθική η δικιά μου προσδιορίζεται από το σύνολο. Το σύνολο βασικά...

N. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Συμβάλει – συμβάλει, δεν προσδιορίζεται.

Σ. ΑΡΓΥΡΟΣ: Συμβάλω και συμβάλει και το σύνολο και ο καθένας πρέπει να συμβάλει με τέτοιο τρόπο ηθικά, έτσι ώστε η ηθική του συνόλου να ανέβει. Δεν πάει αντίστροφα. Συγνώμη που σας το λέω. Δεν θέλω να πω περισσότερο.

Ν. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω εγώ, αλλά δεν μπορώ.

Σ. ΑΡΓΥΡΟΣ: Μετά, όταν θελήσετε, μπορείτε να μιλήσετε.

Θεωρώ, λοιπόν, συνάδελφοι, ότι αυτό το οποίο συζητείτε σήμερα και λυπτάμαι που το λέω, το κυρίαρχο που συζητείται σήμερα είναι αν θα δεχθούμε να αγνοήσουμε, ψηφίζοντας τον κ. Λαζόπουλο, την υπ' αριθμό ένα παράμετρο του ακαδημαϊκού χώρου. Και αυτό πιστεύω ότι γίνεται ακόμα πιο έντονο όταν ο συγκεκριμένος συνάδελφος, δια των ενεργειών του, κτυπάει ευθέως συναδέλφους και μέλη του χώρου μας.

Αυτά τα πράγματα, συνάδελφοι, δεν είναι πράγματα τα οποία μπορούμε να τα αγνοήσουμε. Ο καθένας θέλω να ξέρει ότι δια των ενεργειών του τι πράττει. Προς τα πού συμβάλλει. Αυτό βασικά θέλω να τονίσω περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.

Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τα υπόλοιπα στοιχεία του κ. Λαζόπουλου, όσον αφορά την ερευνητική του παρουσία, αυτό το οποίο προσπαθούμε και το αγνοείτε και αυτό κ. Δαφαλιά και λυπτάμαι, δηλαδή... Απευθύνομαι μία - δύο φορές σε εσάς, αλλά σας θεωρώ πραγματικά κάτι που είναι αξιόλογο, κάτι το οποίο είναι από τα πράγματα τα οποία προσδιορίζουν αυτόν το χώρο και ιδιαίτερα τον Τομέα της Μηχανικής. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο κ. Λαζόπουλος γράφει μία εργασία, την καταθέτει, τη στέλνει και ξαφνικά βάζει και το γιό του μέσα.

Ξέρετε; Να έβαζε ένα παιδί άλλο, ένα μαθητή του, εγώ: «Μπράβο του και καλά κάνει». Άλλα θα σας το πω ξεκάθαρα. Ερευνητικές σχέσεις οι οποίες ξεκινούν από στενές συγγενικές, για μένα δεν πρέπει να υπάρχουν. Τα θεωρώ έτσι, αν θέλετε να πω κάπως έτσι, πνευματική αιμομιξία. Θεωρώ δε ότι είναι τελείως λάθος να ισχυριστεί κανένας ότι το παιδί του κάνει διδακτορικό μαζί του. Είναι απαράδεκτο. Το αφήνω αυτό.

Δεν συζητάω τι έκανε, αλλά αυτό το πράγμα από μόνο του είναι μία παράμετρος. Είναι μία επιστημονική παράμετρος. Εντάξει. Κλείσουμε τα μάτια, κάνουμε τα πάντα, ψηφίζουμε τα πάντα, τελειώσαμε, φύγαμε. Άλλα δεν μπορεί να ερχόμαστε και να βγαίνετε κ. Αϋφαντή και απευθύνομαι σε εσάς τώρα, γιατί σας παρακολούθησα στην εκπομπή στην τηλεόραση και να διαμαρτυρόμαστε για το Ελληνικό Πανεπιστήμιο και για το χάλι που έχει.

Δηλαδή, κάπου αυτά πρέπει να κινηθούν συμβατά τα πράγματα μεταξύ τους. Δεν μπορούμε να τα αποσυνδέουμε, να τα λέμε ωραία και καλά κάπου και μετά να βαδίζουμε με διαφορετικούς κανόνες. Αυτό βασικά. Δεν θέλω να πω τίποτε άλλο πάνω σε αυτό. Βεβαίως θα απαντήσετε. Δεν έχετε κανένα πρόβλημα σε αυτό.

Εκείνο το οποίο θέλω να τελειώσω με αυτό είναι ότι ουσιαστικά, συνάδελφοι, κάθε χώρος χαρακτηρίζεται δια των ενεργειών του. Οι ενέργειες χαρακτηρίζουν το χώρο και όχι τα τι λέμε δεξιά και αριστερά. Και κάθε άτομο χαρακτηρίζεται δια των ενεργειών του και όχι τι λέει και πως θεωρητικά μπορεί να πει και να αναλύσει πράγματα. Στην ανάλυση όλοι θα συμφωνήσουμε. Οι ενέργειες είναι αυτές οι οποίες τελικά θα οδηγήσουν αυτό τον τρόπο μπροστά ή στον γκρεμό. Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, έχουν ζητήσει το λόγο οι κ.κ.: Σπαθής, Αϋφαντής και Παπαμίχος.

Η παράκληση είναι να προταθεί ο κ. Παπαμίχος, γιατί δυστυχώς πρέπει να αποχωρήσετε από ότι κατάλαβα.

Ε. ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ: Ναι – vai.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν, θα ήθελα να κλείσουμε τον κατάλογο των ομιλητών και όποιοι θέλουν το λόγο να μου το πουν τώρα.

(Συζήτηση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι άλλος συνάδελφος; Και επίσης θα είναι και τα δύο (2) μέλη της Εισηγητικής Επιτροπής.

Η. ΑΫΦΑΝΤΗΣ: Εγώ μπορώ να μιλήσω τελευταίος;

Επαναλαμβάνω το αίτημά μου.

